Quelle: http://manuscripta.at/?ID=376
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

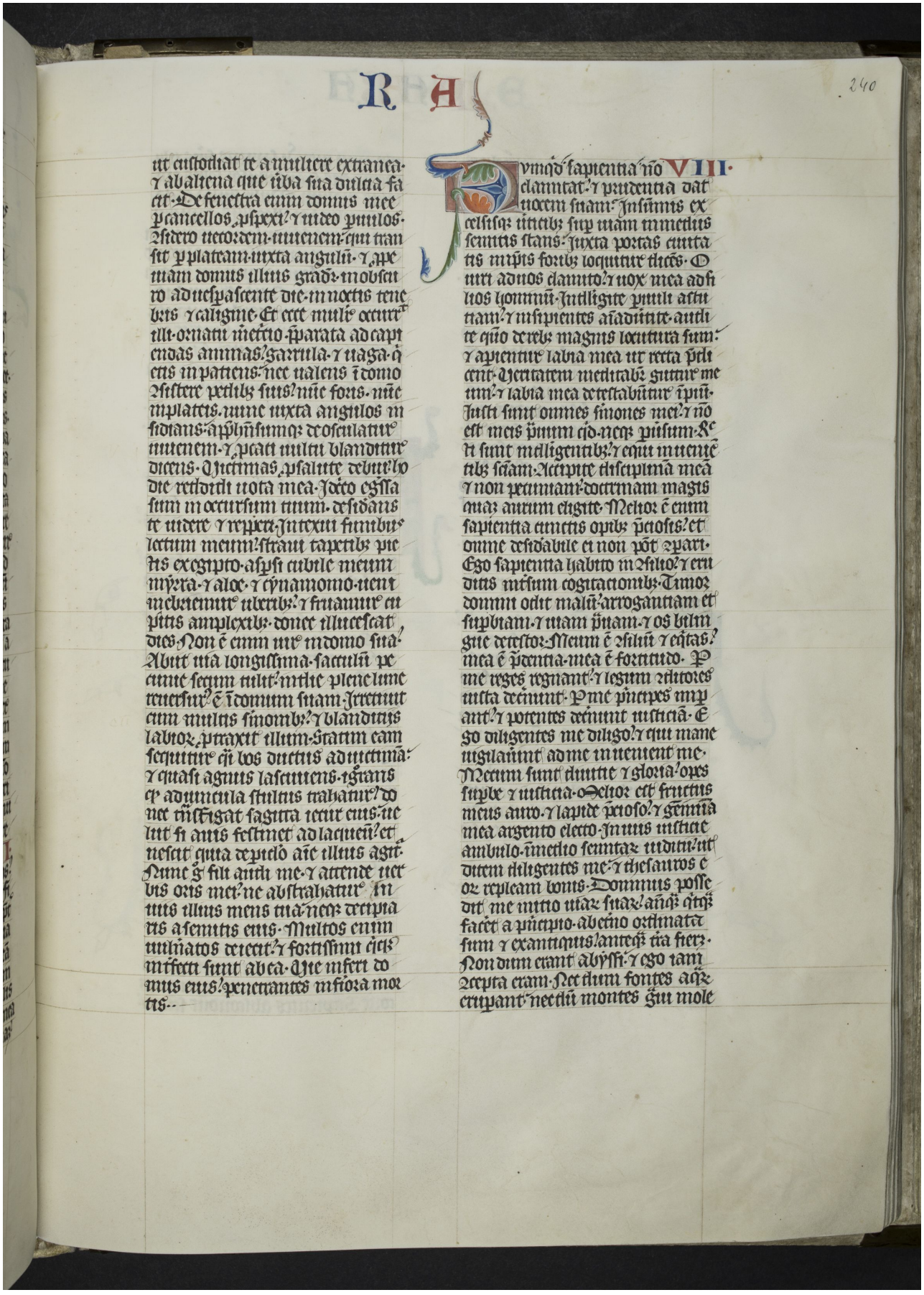

240

ut custodiat te a mulier extranea
& ab aliena que ma sua dulcia fa
cit. De fenestra enim domus mee
per cancellos prospexi & video parvulos
Video namq; concupiscentem qui tran
sit per plateam iuxta angulū & pe
ciam domus illius gradi & obscu
ro die suspicatur nocte & caligine. Et ecce mulier occurrit
illi ornatu meretricio parata ad capi
endas animas garrula & vaga &
quietis impatiens. nec valens i domo
sistere pedibus suis. nunc foris. nunc
in platea. nunc iuxta angulos in
sidians. apprehensumq; deosculatur
iuvenem & procaci vultu blandit
dicens. Victimas pro salute debui hodie
reddidi vota mea. Ideo egressa
sum in occursum tuum. desiderans
te videre & reperi. Intexui funibus
lectum meum stravi tapetibus pic
tis ex egypto. aspersi cubile meum
myrra & aloe & cynamomo. venite
inebriemur uberibus & fruamur cu
pitis amplexibus. donec illucescat
dies. Non est enim vir in domo sua.
Abiit via longissima. sacculū pe
cunie secum tulit. in die plenilunii
reversurus est in domum suam. Irretivit
eum multis sermonibus & blanditiis
labiorum. protraxit illum. Statim eam
sequitur sicut bos ductus ad victimā.
& quasi agnus lasciviens & frans
et adolescentula stultus trahebatur. Do
nec transfigat sagitta iecur eius. ve
lut si avis festinet ad laqueum & ne
scit quia de periculo agit
Nunc ergo fili audi me. & attende ver
bis oris mei. ne abstrahatur in
tuus illius mens tua neque decipia
tis a semitis eius. Multos enim
vulneratos dejecit & fortissimi quis
que interfecti sunt ab ea. Vie inferi do
mus eius penetrantes interiora mor
tis.

Numquid sapientia non VIII
clamitat & prudentia dat
vocem suam. In summis ex
celsis super viam in medios
semitis stans. Iuxta portas civita
tis in ipsis fauibus loquitur dicēs. O
viri ad vos clamito & vox mea ad fi
lios hominū. Intelligite parvuli astu
tiam & insipientes animadvertite. audi
te quod de rebus magnis locturus sum.
& aperientur labia mea ut recta pro
cedant. Veritatem meditabitur guttur me
um & labia mea detestabuntur impiū.
Iusti sunt omnes sermones mei & non
est in eis pravum quid. Necq; perversum. Re
cti sunt intelligentibus & equi invenien
tibus scientiam. Accipite disciplinā meā
& non pecuniam & doctrinam magis
quam aurum eligite. Melior est enim
sapientia cunctis opibus preciosis & et
omne desiderabile ei non potest compari.
Ego sapientia habito in consilio & eru
ditis intersum cogitationibus. Timor
domini odit malum. arrogantiam et
superbiam & viam pravam & os bilin
gue detestor. Meum est consilium & equitas.
mea est prudentia. mea est fortitudo. Per
me reges regnant & legum conditores
iusta decernunt. Per me principes imperant
& potentes decernunt iustitiam. Ego
diligentes me diligo & qui mane
vigilaverint ad me invenient me.
Mecum sunt divitie & gloria. opes
superbe & iustitia. o Domine est fructus
meus aurum & lapidem preciosum & gemma
mea argento electo. In viis iustitie
ambulo. in medio semitarum iudicii. ut
ditem diligentes me & thesauros e
orum repleam bonis. Dominus posse
dit me in initio viarum suarum. antequam
faceret a principio. ab eterno ordinata
sum & ex antiquis antequam terra fieret.
Nondum erant abyssi & ego iam
concepta eram. Nec dum fontes aqua
rum eruperant nec dum montes gravi mole